

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

PRÍLOHA RADOŠINSKÝCH NOVÍN

Číslo 1

FEBRUÁR 2012

*Modlitba je jediná vec, pred ktorou sa aj Boh sklóní.
(Tertulián)*

Vaše svedectvá

V tomto čísle nechávame priestor tomu, čo niekedy najviac pomôže tým, ktorí sa dostanú do naoko neriešiteľnej situácie. Mnohí naozaj prežívajú ťažký život a v niektorých pretrvávajú trpkosť krívd z detstva. Každý život je jedným románom. Skutočným príbehom sa posunieme ďalej v pohľade na životné situácie – aj tie svoje.

Nie je ľahké vytiahnuť na svetlo podrobný opis svojho života. Preto ďakujeme Bohu za výnimočnú príležitosť a uverejňujeme svedectvo života, ktorého vrcholom bolo získanie viery.

Svedectvo o ťažkom živote a nájdení východiska vo viere

1. časť – detstvo a dospievanie

Moja priateľka bývala v mestečku blízko Bratislavy v dome s podbráním. Vo dvore, ako to vtedy bolo bežné, bývali ešte ďalšie dve rodiny. Život ju ťažko skúšal od detstva. Otec chodil domov často po polnoci opitý a vtedy býval nepríčetne agresívny. Mamička sa ho bála, lebo otec nebral ohľad na to, že deti spia alebo je jeho žena v pozhnanom stave. Vždy bola ona tá, na ktorej si vybíjal zlosť. Začala pred ním utekať do susedov, kde jej nechávali otvorenú bránu, aby sa mohla skrýť a zamknúť za sebou. Musela tak urobiť skôr, ako stihol zbadať, kde vbehla. Najstaršia dcéra mamičku veľmi milovala a keď mala sedem rokov, utekala s ňou aj ona. Odvtedy sa stala aj ona predmetom otcovho hnevu. Utekali spolu najskôr v nočnom prádle, neskôr spávali oblečení, aby vonku neprechladli. Keďže podbránie bolo tmavé, bála sa, že tam bude otec na ne pri návrate čakať a zbije ich. Mamička ju utešovala, že pôjdu potichu a pod oknom budú načúvať a vojdú až keď začujú otcovo chrápanie. Vtedy tichučko vošli dnu a uložili sa. Mladšie deti spali doma, otcov buchot ich počas ešte nezobúdza. Susedia vo dvore tiež s nimi súcitili, ale pomôcť im nemohli.

Jedenkrát prišiel otec domov znova opitý, ledva stál na nohách. Mamička neušla, lebo práve kojila najmladšieho synčeka. Otec jej rozkázal, aby mu hneď dala večeru. Ona krotko odpovedala, že keď nakojí malého, hneď mu ju dá. Lenže ako vždy alkohol v ňom zapracoval. Vyzul baganču a hodil ju do petrolejovej lampy. Rozbila sa a sklo sa rozletelo rovno bráčekovi na tvár. Jemnú detskú tváričku dorezalo, bolo ho treba ošetriť. Svetlo zhaslo, mama schytila dieťa a aj s dcérou

utekali k otcovej nevlastnej sestre. U nej vždy nachádzali porozumenie. Robila kostolníčku a mala veľmi dobré srdce. Tam chlapčeka ošetrili. Keď sa vrátili domov, otec už tvrdo spal. Ráno mamička urobila otcovi raňajky a on sa pobral do práce. To sa stávalo aj trikrát za týždeň. Tak to šlo ešte dva roky. Potom mamička ochorela na hnisavú angínu a 38-ročná zomrela. Najstaršia dcéra mala dvanásť a najmladší brat dva roky.

Šesť detí bolo veľa, troch najmladších dal otec do detského domova a gazdinou sa stala najstaršia dcéra. Za mamičkou dlho plakávala. Chodila do meštianky, ale po príchode zo školy ju čakala celá domácnosť a otec vyžadoval všetko tak ako od mamy. Bitka a modriny po tele boli na dennom poriadku. Najťažšie sa jej zdalo pranie. Nevládala v koryte na rumpáli vydrhnúť ťažké posteľné prádlo, najmä konopné plachty. Postážovala sa otcovi, že to nevládze, aby aspoň to dal urobiť niekomu inému. On však skríkol: „Uč sa!“ Viac sa nestážovala. O rok bola psychicky na dne.

Skončila druhú triedu meštianky a v škole sa zisťovalo, kam by chceli žiaci ďalej ísť. Keď prišiel rad na ňu, povedala: „Kde od takého otca?“ Ich domáce pomery boli známe, tak jej ponúkli, že jej vybaví uprednostnenie do krajčírskoho salónu v Bratislave. Lenže práve v tom čase prišiel otec domov s tým, že dostal veľmi dobré miesto v Bratislave. Vraj bude zarábať osemnásť až devätnásť tisíc a pritom nebude robiť vlastne nič. Ona to však vrah nesmie nikdy nikomu vyzradiť. „Vieš, ako si budeme žiť a ako sa budeš môcť pekne obliekať? Ja len odsúdeným na smrť pomôžem, aby sa dlho netrápili, to nie je žiadna robota. Len to nesmieš

nikomu povedať, rozumela si?“ Takto oznámil svoje „výnosné“ zamestnanie dcére a tej naskočili zimomriavky na tele. Predstavila si tie pekné šaty na sebe... Nevyržala to a utekala ku krstnej mame, k spomínanej otcovej sestre kostolníčke, aby to zo seba dostala. Tá sa s touto predstavou nemohla zmieriť a rozhodla sa hneď to otcovi vyhovoriť. Čo nasledovalo, ťažko aj opísať. Otec ju prackou na remeni veľmi kruto zbil, z hlavy sa valila krv. Ale prežila to a docielila, že otec musel od tejto roboty odstúpiť, keďže bola vyzradená.

V škole odmietla ísť do Bratislavy. Navštívila úrad ochrany mládeže a požiadala, aby jej našli hocikakú prácu, len nech je to dobre ďaleko. Našli jej prácu vo Svite pod Tatrami, mala robiť retiazkovačku ponožiek. Oznámila otcovi, že odchádza z domu za prácou. Jeho reakcia ju desila ešte mnoho rokov: „Keď aj kde pôjdeš, nájdem ťa a zabijem ťa.“ Prvý rok prežila vo Svite v ustavičnom strachu. Našťastie zostalo len pri vyhrážke. Kamarátky z internátu ju často volali na zábavy, ale dlho sa neodvážila. Potom z nej strach trochu opadol a šla s nimi. Tam sa zoznámila s chlapcom, ktorý pracoval blízko internátu. Zdalo sa však, že má vážnu známosť. Potom ho stretávala, keď chodila po vodu asi sto metrov od internátu. Prihovoril sa jej a začalo sa priateľstvo. Po čase sa dohodli, že sa stretnú pred internátom na lavičke. S plačom ho tam čakala, lebo nevedela, ako zareaguje, keď mu oznámi, že čaká dieťa. On ju však ubezpečil, že si ju vezme. Aj sa tak stalo. Na úrade sa civilne zosobášili.

Pokračovanie v ďalšom čísle.

Sila modlitby

Nie je to tak dávno, čo sme mali možnosť aj v dňoch, keď nie je svätá omša vo farskom kostole zúčastniť sa spoločnej modlitby. Pred sviatkom Narodenia Pána sme sa modlili „deväťdňovú pobožnosť na prijatie Spasiteľa do nášho srdca“. A koľkí z našej farnosti to využili? Ale nie je dôležité, či nás bolo päť, alebo pätnásť. Veď Pán Ježiš povedal: *Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja s nimi* (Mt 18,20).

Aj v čase pôstu, ktorý sa tak neuveriteľne rýchlo blíži, budeme mať možnosť stretnúť sa pri spoločnej modlitbe Krížovej cesty, a tak rozjímať nad cestou utrpenia nášho Pána Ježiša Krista, ktorú ukončil na Golgote pre našu spásu. Pa-

mätajme, že nie Ježiš potrebuje naše modlitby, ale my potrebujeme Ježiša. Často si myslíme, že prejavujeme milosť Bohu, keď sa modlíme. Veď vo svojom živote sme ubehali, zaťaženi toľkými vecami, o ktorých si myslíme, že sú absolútne nevyhnutné, dôležité, a potom láskavo venujeme Bohu päť „cenných“ minút z nášho života. Je to nesprávne, veľmi nespravodlivé a urážlivé. Mali by sme si uvedomiť, že modlitba je Božím zdrojom, tak potrebným pre náš život – terazší i večný.

Modlime sa s dôverou a svoje prosby a vďaky odovzdávajme Pánovi s úprimným srdcom. On vždy vypočuje našu modlitbu, ale vypočuje ju podľa svojej vôle a nie podľa našej „žiadosti“.

A čas na modlitbu? *Všetky chvíle nášho života sú vhodné na modlitbu. Cirkev však odporúča veriacim pravidelne sa modliť, a tak živiť neprestajnú modlitbu: rannú a večernú modlitbu, modlitbu pred jedlom a po jedle; liturgiu hodín; nedeľné slávenie Eucharistie; svätý ruženec; sviatky liturgického roka (KKC, str. 174).* Modlitba je povznesením duše k Bohu a prosba k Bohu o dobrá, ktoré sa zhodujú s jeho vôľou. A ako často sa modliť? Sv. Gregor Naziansky povedal: *„Na Boha si máme spomenúť častejšie, ako dýchame.“*

M. Bušíková

Zdroj: Apoštol Božieho milosrdenstva

Dobrá novina

Koledovanie v Dobrej novine sa udomácnilo, 25. decembra 2011 sme absolvovali v našej obci 6. ročník tejto akcie, na Slovensku to bol 17. ročník. Heslo tohto ročníka bolo **Veď okolo nás** a v príprave malo deti upozorniť na to, že za vecami, ktoré považujeme za samozrejmosť, je veľa práce, často nedocenennej, veľa materiálu, veľa odpadu, neraz nebezpečného. Pri zamyslení sa nad tým, či všetko, čo máme, aj potrebujeme, došli k záveru, že sa obklopu-

jeme mnohými zbytočnosťami.

Kolednícky program pripravila Lenka Vatrsková. Nácviky prebiehali v Centre sv. Pavla a jedna skupinka v rodine pre nácviky otvorenej - u Tomašovičov. Vo filiálkach program nacvičovali sami. V Radošine koledovalo päť, v Behynciach tri a v Bzinciach jedna skupinka, teda deväť koledníckych skupín. Na vysielacej svätej omši 11. decembra s otcom biskupom v Nitre dostali skupiny posvätenú kriedu, aby mohli požeňovať navštívené

domy. V deň koledovania dostali po svätých omšiach požehnanie od pána dekana. Hneď po skončení koledovania sa zástupcovia stretli v CSP a komisionálne vyhodnotili finančný výnos zbierky pre africké krajiny a odovzdali správu o jeho priebehu.

Koledníkov bolo spolu 61, sprevádzalo ich 19 spolupracujúcich osôb, 2 osoby boli osobami zodpovednými s povolením uskutočniť akciu. Koledníci navštívili 158 rodín a vyzbierali 1639,93 Eur. Tie boli 2.

januára 2012 poukázané na účet eRka.

14. januára sa zišli koledníci celej farnosti na vyhodnotení Dobrej noviny v CSP za účasti dp. Havrana a okrem správy o priebehu koledovania sa pohostili na sladkostiach, ktorými ich v rodinách bohato odmenili a animátorky pre ne pripravili veselý program.

V ďalšie soboty budú na stretnutiach chýňať program na ples koledníkov, ktorý je naplánovaný na 11. februára v Radošine (pôvodne mal byť v Bojne). Veľmi sa naň tešia a rady by sa na ňom zúčastnili aj iné deti z farnosti.

—st—

Skupinka koledníkov

Foto: M. Bušíková

Jasličková slávnosť

Na sviatok sv. Štefana popoludní bola vo farskom kostole po popoludňajšej pobožnosti Jasličková slávnosť. Pred veriacimi – rodičmi, starými rodičmi i inými zúčastnenými predviedli deti scénu Obuvník Martin, zaspievali piesne a zarecitovali básne Ježiškovi v jasličkách. –st-

Jasličková slávnosť, vpravo malá recitátorka

Zábery z vyhodnotenia koledovania a pohostenia po koledovaní v CSP. Foto: M. Bušíková

OZNAMY

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY 2-3/2012

FEBRUÁR 2012

Všeobecný: Aby všetci ľudia mali prístup k vode a iným prírodným zdrojom, ktoré sú nevyhnutné pre každodenný život.

Misijný: Aby Pán podporoval úsilie zdravotníckych pracovníkov, ktorí pomáhajú chorým a starším v najchudobnejších oblastiach sveta.

Úmysel KBS: Aby Cirkev vytrvalo hlásala Božie slovo v dnešnom svete.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 12. hod. do začiatku sv. omše, 19. marca bude celodenná poklona od 8. hod. do začiatku večernej omše
Večerné sväté omše v zimnom období budú o 17.00 hod.
Tomu sa prispôbi i čas vysluhovania sviatosti zmierenia.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne — okrem nedele, pol hodiny pred sv. omšou vo farskom kostole

K prvému piatku:

- **V Radošine** v pondelok od 15.30 do 17.00 hod., v stredu po rannej sv. omši, v piatok od 8.00 do 9.00 hod. a popoludní od 15.30 do 17.00 hod.
- **V Behynciach** v utorok od 15.30 do 17.00 hod.
- **V Bzinciach** vo štvrtok od 15.30 do 17.00 hod.

Farská knižnica informuje: Otváracie hodiny farskej knižnice zriadené v priestoroch obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú: **streda od 13.00 do 16.00 hod.**

KATECHÉZA

Sviatosť krstu: Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne, alebo telefonicky (038 5398281, 0905 345869). **Sviatosť krstu sa udeľuje jedenkrát v mesiaci – v tretiu nedeľu.**

Sviatosť manželstva: Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o udelenia sviatosti manželstva.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí: Príprava na prijatie sviatostí krstu dospelých, prípadne iných sviatostí, trvá dva roky.

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

FEBRUÁR 2012

2.	Obetovanie Pána	sviatok
3.	Sv. Blažej, biskup a mučeník	spomienka
11.	Panna Mária Lurdská	spomienka
14.	Sv. Cyril a sv. Metod, patróni Európy	spomienka
22.	Popolcová streda, deň pokánia	
26.	Prvá pôstna nedeľa	

MAREC 2012

4.	Druhá pôstna nedeľa	
11.	Tretia pôstna nedeľa	
18.	Štvrtá pôstna nedeľa	
19.	Sv. Jozef, ženích Panny Márie	slávnosť
25.	Piata pôstna nedeľa	
26.	Zvestovanie Pána	slávnosť

MAREC 2012

Všeobecný: Aby svet uznal prínos žien pre rozvoj spoločnosti.

Misijný: Aby Duch Svätý udelil vytrvalosť tým, ktorí znášajú útlak, prenasledovanie alebo kladú svoje životy pre Kristovo meno, a to osobitne v Ázii.

Úmysel KBS: Aby katechumeni verne nasledovali Krista, v ktorého uverili.

SPRÁVY ZO ŽIVOTA FARNOSTI

- Od 12. decembra bývali veriacimi veľmi obľúbené roráty, ktoré sa konajú iba pri živom svetle kahancov a vytvárajú tak ojedinelú atmosféru očakávania Veľkého svetla.
- 23. decembra vyzdobili dobrovoľníci z radov veriacich k vianočným sviatkom kostol živými stromčekmi, jasličkami s jezuliátkom pred obetným stolom, jasličkami v bočnom oltáriku a mnohými vetvami a kvetmi.
- Hlavný oltár, obetný stôl, dva bočné oltáre a ambona boli prikryté novými oltárnymi plachtami, na ktoré finančne prispeli minuloroční jubilanti.
- Bratsvo sv. ruženca poskytlo financie na látku pre nové oblečenie miništrantov. Dobrovoľníčka - naša farníčka, ušila superky a ostatné doplnky miništrantského oblečenia, a tak na vianočné sviatky boli v rovnakom vkusnom oblečení.
- Polnočná sv. omša sa na skúšku konala tento rok prvý raz už o 23. hod. Na tejto mimoriadnej svätej omši, ktorá má vždy neopakovateľnú atmosféru, sa zúčastnilo nielen viac dospelých veriacich, ale aj viac detí.
- 25. decembra bola Dobrá novina a 26. 12. jasličková slávnosť.
- V dňoch vianočnej oktávy slúžil dp. dekan svätú omšu v Radošine každý deň.
- 14. januára bolo vyhodnotenie Dobrej noviny v Centre sv. Pavla.
- Ružencové bratstvo prechádza reorganizáciou a dáva sa do súladu s predpismi. 21. decembra po sv. omši sa v CSP stretli horľiteľky RB, aby uskutočnili potrebné zmeny.
- V týždni od 18. do 25. januára prebiehal Týždeň modlitieb za zjednotenie kresťanov.

